

foreslaas nu at skulle bortfalde, saa at der som Betingelse for Valgret hverken kræves Besiddelse af fast Ejendom eller et étaarigt Domicil i Præstegældet, men blot at vedkommende paa den Tid, da Valglisten affattes, har fast Bopæl paa Færøerne, og i øvrigt opfylder de i Forslagets § 3 fastsatte almindelige Betingelser. Den Udvidelse af Valgretten, der saaledes foreslaas, synes imidlertid ikke i dette Tilfælde, hvor den Ejendom, af hvis Besiddelse Valgretten er betinget, kun skal have en saa ringe Værdi som foran anført, at kunne vække nogen Betænelighed, naar Valgene samtidig komme til at foregaa ved Forholdstalsvalg, idet da de Interesser, som Besidderne af fast Ejendom have, derved maa anses tilstrækkelig betryggede, ligesom det heller ikke kan tillægges nogen Betydning, om vedkommende har boet i det paagældende Præstegæld i det sidste Aar eller ej. Udvalget kan derfor tiltræde Forslagets Bestemmelse om Valgretten.

For Valgbarhedens Vedkommende gaar Forslaget ud paa at opgive det i Loven af 1854 opstillede Krav om, at Halvdelen af de Lagtingsmænd, som hvert Præstegæld har at vælge, skal vælges blandt de valgbare, som have fast Bopæl i Præstegældet, og som i det sidste Skatteaar før Valget have svaret 2 Rdlr. i direkte Skat til Stat eller Kommune, saaledes at Lagtingsmedlemmerne fremtidig kunne vælges blandt de valgbare, uden Hensyn til, hvor disse have Bopæl, naar de blot have fast Bopæl paa Færøerne paa den Tid, Valglisten affattes, og uden Hensyn til, om de have svaret den fornævnte Skat. Ogsaa denne Bestemmelse finder Udvalget at kunne tiltræde under Hensyn til, at Lagtinget nærmest maa betragtes som et Amtsraad, og det derfor er uden Betydning, om dettes Medlemmer ere bosatte i det ene eller andet af Amtets Præstegæld, ligesom den foreskrevne Census er saa ringe, at dens Ophævelse neppe kan antages at ville øve nogen Indflydelse ved Valget.

For saa vidt Valgbarhedsalderen i Forslaget er sat til 25 Aar, er dette ganske

overensstemmende med, hvad der har været gældende Regel, lige siden Lagtinget blev oprettet ved Lov 26. Marts 1852, altsaa i 54 Aar. Der har imidlertid i Udvalget været rejst Spørgsmaal, om der ikke burde foretages en Forandring heri som Følge af, at Grundlovens § 34 har bestemt, at Landstingsmanden for Færøerne skal vælges af Lagtinget, medens dette Valg tidligere foregik ved Valgmænd ligesom i det øvrige Kongerige. Naar Alderen for Valgbarhed til Lagtinget nemlig er 25 Aar, vil det følgelig kunne indtræffe, at flere eller færre af Lagtingets Medlemmer kunne komme til at deltage i Valget af Landstingsmanden, uagtet de ikke have fyldt 30 Aar, hvad der kunde synes at komme i Kollision med Bestemmelsen i Grundlovens § 35, hvorefter ingen enten umiddelbart eller middelbart kan deltage i Valg af Landstingsmænd, med mindre han fyldestgør de almindelige Betingelser for Valgret til Folketinget, altsaa bl. a. er 30 Aar gammel, ligesom der ogsaa herved for Færøernes Vedkommende opstaar den Ulighed mellem Vælgerne til Folketinget og Vælgerne til Landstinget, at medens de til Folketinget valgberettigede skulle have fyldt 30 Aar, kunne de, der som Medlemmer af Lagtinget ere berettigede til at deltage i Valget af Landstingsmanden, være under 30 Aar.

Udvalget har dog ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at foreslaa, enten at Alderen for Valgbarhed til Lagtinget forhøjes til 30 Aar, eller at kun de Lagtingsmænd, som have opnaaet denne Alder, skulle være berettigede til at deltage i Valget af Færøernes Landstingsmand, idet det formentlig maa antages, at Grundloven ved at henlægge Valget af Landstingsmanden til Lagtinget, uanset at dettes Medlemmer ogsaa efter de da gældende Lovbestemmelser kunde være under 30 Aar, er gaaet ud fra, at det er Lagtinget, der som samlet Korporation vælger Landstingsmanden, og at der derfor ikke skal tages Hensyn til de enkelte Medlemmers Alder. I de 40 Aar, der ere forløbne